



NAŠE SELO

- Naše selo Stinjčki je ur jako staro pak oš se dosiduob dobro obdržalo. Kono kad pogledamo, to, naokolo si sta Nimci –

- Da.

- Nikoga nimamo kod nās s kim se nako, da b' riekla, da ćemo se s susedom pominat po rvåtsku. Drugo selo, se – Fraterovo Selo – To sta Nimci. U Sataleki sta Nimci. A najbliže ča imamo, to j' Nova Gora. To j' ur dvåjset kilometarov. A Stinjčki se povidaju kono naši stari ljudi povidaju – jur ča se j' napisalo sega – sta se prvi naši doselili, naši preoci iz blizu Karlovca. Iz blizine Karlovca. Tete j' bi edun stari gråd. Tomu sta govorili Stenjičnjak. Iz toga gråda sta da – tote je bi edun grof pak tå je imå tako njegove sluge pa da sta ti slugi bili nezadovoljni s njievin gospodaruon pak sta se otuda otkinuli, iz toga gråda pa sta se preselili u sedåšnje Gradišće. Prvuo sta se naselili u dolini lafnice. Tote kej je sada Nedava, Birta, da. Pa da j' duošla velika poplava. Rvåti sta se vodie prenuli pa sta pruošli na brig i zåno naše selo lipo na brižići leži, da se mare iz daleka vid. Da sta se tote naselili. Bilo j' dvanaest familijov. A tie dvanaest familijov – to sta bili Živković, Grandić, Jelešić, Kirišić, Stipšić...

- Fabšić

- Fabšić

- Blašković

- Blašković

- Rešetarić



NAŠE SELO

- Rešetarić
- Stojšić
- Stojšić, Vuković. Oš nas edno falilo. Nek Vuković sta se da izumrli. Tote da već nij bilo muškuoga pokolenja pak da sta žene samie ustale. A ja se sad zovien Vuković, nek muoj muž je Nimáč. Also mi smo opet doseljeniki. Já su schon práva Stinjáčka, ča su se já pelje Grandić pisála, nek sad vuo ime Vuković, vuo j' sad duošlo iz nimškoga, ali moja dica zopet po rvátsku govoru, tako da smo se sad Vukovići opet u Stinjáki naselili. Pak da smo si mi oš, ča sta naši stári doprimili iz Ervátskoga to oš dalje obdržali. Kono na priliku naša nošnja. Tie nošnje nigdir ne moremo tako iste nájti. To j' poznat pak tuo veliko plieće, ta krasota fárbov, to jáko šáro – To j' poznat, da sta si ni to doprimili iz odzdol, iz Jugoslávije. A vede kod nás u Esteraji nî tako lipi šári fárbov pak tako vo sega vid kono i tie naše čižme...
- I toga nie znaju drugdir napraviti...
- Napraviti nek sámo naše žene. I ča smo si oš dosiduob tako tili kupiti cuj kono staro se – da se poderie ar čuda sta nas četrdesetpietoga kad sta Rusti bili ukrali pa da smo se marali sad var ča cuj kupiti, da se nošnja zopet obdrži. Ne? To smo si tili ili iz Jugoslavije ili iz Česke. U Česku je tako toga rublja, da se more zopet cuj kupiti.